

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a členov JUDr. Dariny Micháلكovej, JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej a prof. JUDr. Petra Blaha, prejednal odvolanie predsedu Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvostupňového disciplinárneho senátu zo 17. 3. 2005, sp. zn. 2 Ds 23/04 a rozhodol na verejnom zasadnutí 19. septembra 2005

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich sa odvolania predsedu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiam zo 17. 3. 2005 a z 21. 4. 2005, sp. zn. 2 Ds 23/04 **z a m i e t a j ú.**

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich sa sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] priznáva náhrada trov odvolacieho konania v sume ako bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozhodnutia, ktorú sumu je povinný minister spravodlivosti SR zaplatiť do rúk sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím bol sudca Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch a prísediacich v znení noviel, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 21. 1. 2003 napísal list, ktorý označil ako sťažnosť proti obsadeniu miesta v štátnozamestnaneckej službe pani [REDAKOVANÉ] tento list adresoval Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky v Bratislave, Úradu pre štátnu službu Slovenskej republiky v Bratislave, Súdnej rade Slovenskej republiky, predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky – dozorujúcemu prokurátorovi pre boj s korupciou a vláde Slovenskej republiky, odboru boja proti korupcii a v tomto

liste uviedol, že predseda Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku [REDAKOVANÉ] do štátnozamestnaneckej služby – miesta vyššej súdnej úradníčky, celú vec žiadal vyšetriť z toho dôvodu, aby sa predchádzalo a zabraňovalo, s pripravovaným vstupom do Európskej únie, takýmto praktikám korupcie, pretože sa skutok nestal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] zastúpený podpredsedom Okresného súdu [REDAKOVANÉ] domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia vecí prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa jeho názoru rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu 2 Ds 23/04 bolo vydané v rozpore s čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 7 ods. 2 zákona č. 335/91 Zb. o súdoch a sudcoch, ktorý bol platný a účinný v čase rozhodovania disciplinárneho senátu ako aj v rozpore s ustanoveniami § 151b ods. 3, 7, § 119 ods. 13 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Vec bola pôvodne pridelená senátu 4 Ds, ktorý bol zložený z predsedu [REDAKOVANÉ]. Vo veci disciplinárny senát konal a rozhodnutím z 9. 2. 2004, sp. zn. 4 Ds 1/03 konanie prerušil. Potom vec dostala novú spisovú značku a bola pridelená na rozhodnutie do disciplinárneho senátu 2 Ds. Za tohto stavu podľa názoru navrhovateľa, nerozhodoval o veci vecne príslušný disciplinárny senátu.

Ďalej odvolateľ namietal tú skutočnosť, že rozhodnutie 2 Ds 23/04 je nesprávne, keď prvostupňový disciplinárny súd ustálil, že sa skutok nestal. Bolo preukázané, že sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] bez overenia skutočností, ktoré sa podľa jeho vyjadrenia dozvedel od iných osôb, napísal list adresovaný rôznym inštitúciám a v príčinnej súvislosti s týmto jeho konaním nastal pre predsedu okresného súdu [REDAKOVANÉ] určitý následok, nakoľko nepravdivé údaje by boli spôsobilé poškodiť ho v zamestnaní.

Disciplinárny odvolací súd prejednal správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a potom konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát správne ustálil skutočný stav veci, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na ústnom pojednávaní a jeho postup je v súlade so zákonom, keď dospel k tomu záveru, že skutok sa nestal a [REDAKOVANÉ] oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Pokiaľ odvolateľ namieta tú skutočnosť, že o návrhu rozhodoval vecne nepríslušný senát, jeho návrh je správny len potiaľ, pokiaľ neprihliadol k novele z 1. 1. 2003 č. 426/2003, z ktorej je zrejmé, že vecná a miestna príslušnosť bola založená práve senátom 2 Ds. Pokiaľ ide o doteraz vykonané dôkazy, disciplinárne stíhaný sudca sa sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril, že uvedené skutočnosti v návrhu na začatie disciplinárneho konania nie sú v súlade s objektívnou skutočnosťou a tvrdil, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktoré by bolo v rozpore s povinnosťou sudcu podľa Zákona o sudcoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnom pojednávaní 17. 3. 2005 vykonal dokazovanie všetkými dostupnými prostriedkami, prečítal a oboznámil sťažnosť sudcu zo dňa 21. 1. 2003, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 28. 1. 2003, ďalej oboznámil správu ohľadne trestného konania pre účely disciplinárneho konania vedenej na Krajskom riaditeľstve PZ v Banskej Bystrici z 21. 5. 2004 pod ČVS: KÚJP-7/OVEK/2003, správu ohľadom trestného konania pre účely disciplinárneho konania zo dňa 12. 1. 2004, zo dňa 20. 2. 2004, zo dňa 4. 5. 2004, námietky zaujatosti, osobný spis a fotokópie par[redacted], vyjadrenie [redacted] oboznámil sa s uznesením o začatí trestného stíhania, kópiami z článkov uverejnených v novinách, zápisnicu z výberového konania ako aj so zásadami sudcovskej etiky, ktoré boli prijaté na základe dohody medzi predsedom Najvyššieho súdu a ministrom spravodlivosti zo 4. 10. 2001.

Podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. závažným disciplinárnym previnením je

- a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,
- b) konanie uvedené v ods. 1 § 116 v písm. c/ a d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prit'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,
- c) opakované porušenie povinnosti pri výkone štátnej správy súdu podľa osobitného predpisu, pokračovanie v porušovaní povinností súdneho funkcionára napriek výzve na jeho odstránenie alebo také porušenie povinností súdneho funkcionára, ktoré vážne ohrozuje dôveryhodnosť a chod súdnictva,
- d) opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1 úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 alebo opakovaná nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj svojich majetkových prírastkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho plátov a iných vyčíslených pojmov,

- e) zavinené konanie sudcu, ktoré ma za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní,
- f) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zrejme nemá oporu v právnom poriadku ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,
- g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Z konania sudcu je zjavné, že takéhoto konania ako je popísané v ustanovení § 116 ods. 2 písm. a/ až g/ zákona č. 385/2000 Z. z. sa nedopustil.

Skôr je potrebné poukázať na konanie sudcu ako na konanie sťažovateľa, pretože podľa § 3 zákona č. 159/1998 Z. z. o sťažnostiach, sťažnosť je podanie fyzickej osoby alebo právnickej, ktorým sa sťažovateľ domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, pretože došlo k ich porušeniu alebo ohrozeniu činnosťou alebo nečinnosťou orgánu verejnej správy, upozorňuje na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie si vyžaduje zásah orgánu verejnej správy.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediacich ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo, že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Disciplinárny odvolací súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu, ktorý po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sa skutok nestal tak, ako je to uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho stíhania sudcu [redacted] a preto bol namieste postup podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.

Z uvedených dôvodov rozhodol disciplinárny odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. septembra 2005

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: